

Когато унищожилъ всичкитѣ си птици, той отишълъ при Исуса, който седѣлъ и милвалъ своитѣ, които блещѣли като скжпоцѣнни камъни. Юда ги гледалъ мълчаливо една минута, но послѣ повдигналъ единия си кракъ и стжпкалъ една отъ тѣхъ.

Когато Юда дръпналъ крака си и видѣлъ, че малката птица станала на сива глина, почувствувалъ такова задоволство, че започналъ да се смѣе и дори стжпкалъ още една.

Исусъ погледналъ наоколо за помощъ. Юда билъ едъръ, а Исусъ нѣмалъ толкова сила да го удържи. Той потърсилъ съ очи майка си. Тя не била далечъ, но прѣди да стигне, Юда би унищожилъ всичкитѣ му птици. Той вече стжпкалъ четири, останали **още три..**

Исусъ се ядосалъ на птицитѣ си, които стояли така спокойно да ги мачкатъ. Той плѣсналъ съ ржцѣ за да ги изплаши и имъ викналъ: летете! летете!

Тогава и тритѣ птици зашавали малкитѣ си крилѣ и, като махали изплашени, успѣли да хврѣкнатъ на покрива.

А Юда, като видѣлъ, че птицитѣ отлетѣли по заповѣдь на Исуса, разплакалъ се горко и кжсалъ коситѣ си, както билъ виждалъ да правятъ това старитѣ хора.

Селма Лагерльовъ

ЕЛИКОДУШНИЯТЪ
ГОЛИЯТЪ
е № 39 отъ „БИБЛИОТЕКА
ДѢТСКА РАДОСТЬ“.

Това е чудно хубавъ разказъ за единъ слонъ. Три пжти става какъ прѣпечатваме тази книжка, и три пжти дѣцата я разграбватъ.